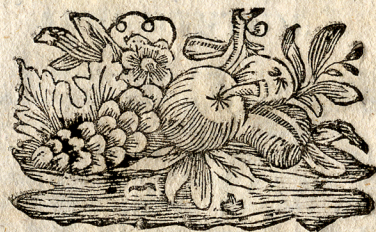

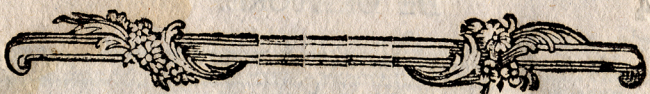
36. fo.

M. G. Nordenfkiöld

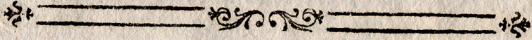
M. TULLII CICERONIS
DE
ORATORE
LIBRI III.
EX RECENSIONE
J. A. ERNESTI.

ABOÆ,
Typis FRENCKELLIANIS.
MDCCCIII.

M. TULLII CICERONIS
AD
Q. FRATREM
DIALOGI TRES
DE
ORATORE.

ARGUMENTUM.

In his libris, in quibus ipse sibi mirifice placuit Cicero, de eloquentia ita præcipit; ut, quod alios docet, ipsum plane affectum esse appareat. Explicat autem suas de dicendi arte sententias sub Lucii Licinii Crassi & Marci Antonii personis, quod ad hos homines eloquentiæ principatum omnes, superiori seculo, datulerant. Et in primo quidem libro Crassus & Antonius de universa oratoris perfecti vi disputant, quorum alter ad Ciceronis mentem de ea re disserit, ita, ut oratori omnium scientiarum & artium cognitionem tribuat; alter vero, Antonius, fratris Quinti sententia eloquentiam ab elegantia doctrinæ segregat, & in quodam ingenii & exercitationis genere ponit. Vid. c. 2, Primus disputat Crassus, deinde ejus argumentis quæ responderi possunt, assert Antonius.

In secundo libro disserendi partes imprimis ad Antonium deferuntur, qui de inventione præcipit, & de collocatone rerum locorumque, qua imprimis valuisse credebatur, v. Cic. de Clar. Orat. c. 37. cum contra non elegantissimo sermone uteretur atque diligenter loquendi laude careret.